

บทที่ ๒

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแบ่งวรรณคดีที่เกี่ยวข้องออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนในระบบการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และตอนที่ ๒ กล่าวถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้รับการสถาปนาขึ้น เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ มีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด คือรับนักศึกษาเข้าเรียนโดยไม่จำกัดจำนวน และดำเนินการสอนโดยใช้ระบบการเรียนการสอนที่เรียกว่าระบบการสอนทางไกล ที่เชื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนตามปกติ เหมือนนักศึกษามหาวิทยาลัยทั่วไป เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ ได้ศึกษาตามความพร้อม ความสะดวก และความสนใจของตนเอง โดยพึ่งพาอาศัยอาจารย์ผู้สอนน้อยที่สุด นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสม โดยรวมสื่อการสอนหลายๆ อย่าง มาช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนดีขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค ในแต่ละภาคการศึกษามีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ การจัดระบบวิชาเป็นแบบบูรณาการเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน ในรูปของชุดการสอน เรียกว่า ชุดวิชา แต่ละชุดวิชามีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีค่าไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตของหลักสูตรระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไป ในแต่ละชุดวิชาแบ่งเนื้อหาเป็น ๑๕ หน่วย ในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า ๑ ชุดวิชา แต่ไม่เกิน ๓ ชุดวิชา มหาวิทยาลัยจัดหลักสูตรปริญญาตรีเป็น ๒ แบบ คือหลักสูตรปริญญาตรี และหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องจากระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ในหลักสูตรปริญญาตรีนักศึกษาจะต้องศึกษา ๒๒-๒๕ ชุดวิชา ใช้เวลาเรียนอย่างน้อย ๗ ภาคการศึกษาปกติ แต่ไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา ส่วนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องจะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ ชุดวิชา ใช้เวลาเรียนอย่างน้อย ๔ ภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เปิดสอนในระบบการสอนทางไกลครั้งแรก ในปีการศึกษา 2523 โดยเปิดสอน 3 สาขาวิชา คือ ศิลปศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และวิทยาการจัดการ มีผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษารุ่นแรก 82,139 คน ในจำนวนนี้มีพระนักศึกษา 88 รูป นักศึกษารุ่นแรกนี้มีถิ่นที่อยู่กระจายอยู่ในทุกภาค เป็นนักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.88 นักศึกษาภาคเหนือร้อยละ 18.39 นักศึกษาภาคใต้ร้อยละ 18.35 นักศึกษากรุงเทพมหานครร้อยละ 11.40 นักศึกษาภาคกลางร้อยละ 9.41 นักศึกษาภาคตะวันตกร้อยละ 8.87 นักศึกษาภาคตะวันออกร้อยละ 5.70 (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2526 ข : 37-38)

ในปีการศึกษา 2525 มหาวิทยาลัยเปิดรับนักศึกษาเป็นรุ่นที่สองใน 8 สาขาวิชา คือ ศิลปศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาการจัดการ นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ เศรษฐศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ ปีการศึกษา 2526 มหาวิทยาลัยเปิดรับนักศึกษารุ่นที่สาม โดยเปิดสอนสาขาวิชาเพิ่มเติมจากเดิมอีก 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชารัฐศาสตร์ รวมเป็น 9 สาขาวิชา ปีการศึกษา 2527 มหาวิทยาลัยเปิดรับนักศึกษารุ่นที่สี่ และเปิดสอนเพิ่มขึ้นอีก 1 สาขาวิชา รวมแล้วปีการศึกษา 2527 มหาวิทยาลัยเปิดสอนทั้งหมด 10 สาขาวิชา

ระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สามารถตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้ว ผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน และประชาชนทั่วไป

สำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้ว มหาวิทยาลัยมุ่งตอบสนองต่อผู้ที่มีอาชีพการงานอยู่แล้วต้องการศึกษาต่อ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของชีวิตและการงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็น 2 ลักษณะ คือ สมัครเข้าเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาที่ตนมีคุณสมบัติเหมาะสม เหมือนนักศึกษาทั่วไป อีกลักษณะหนึ่งคือสมัครเข้าศึกษาในโครงการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานนั้น โดยใช้ระบบการสอนทางไกล อาทิเช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สามารถสมัครเข้าศึกษาในโครงการความร่วมมือกับกรมการปกครอง ตำรวจยศจ่า นายสิบตำรวจ นายดาบตำรวจที่ต้องการเลื่อนเป็นตำรวจชั้นสัญญาบัตร สามารถสมัครเข้าศึกษาในโครงการความร่วมมือกับกรมตำรวจ เป็นต้น

สำหรับผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ ผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) หรือเทียบเท่า ผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้

สำหรับประชาชนทั่วไป มหาวิทยาลัยถือ เป็นภารกิจที่จะให้ความรู้แก่ประชาชนโดยใช้ระบบการสอนทางไกล คือ เผยแพร่ความรู้ทางวิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง และ โครงการการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งให้โอกาสประชาชนทั่วไปไม่จำกัดวัย และวุฒิ สมัครสอบ เพื่อรับสัมฤทธิ์บัตรในชุดวิชาที่ตนสนใจศึกษา จากการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (๒๕๒๕:๗๔๑) พบว่าผู้ที่สอบผ่านรุ่นแรกที่มีอายุน้อยที่สุด มีอายุเพียง 15 ปี ผู้สอบผ่านที่มีอายุมากที่สุด มีอายุถึง ๑7 ปี และผู้ที่สอบผ่านมีความรู้เต็มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งให้เห็นว่าโครงการนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปไม่จำกัดวัยและวุฒิ

การจัดการศึกษาที่เรียกว่า ระบบการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เปิดโอกาสให้นักศึกษา ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสมต่อไปนี้

๑. การศึกษาจากวัสดุการศึกษาที่มหาวิทยาลัยส่งให้นักศึกษาทางไปรษณีย์ ซึ่งถือ เป็นสื่อหลัก ได้แก่
 - ก. เอกสารการสอนประจำชุดวิชา เนื้อหาสาระจัดอยู่ในรูปแบบเขียนแบบโปรแกรม นักศึกษาจะต้องศึกษาเอกสารการสอนทุกหน่วยอย่างละเอียดและต้องทำกิจกรรมตามที่กำหนดเอาไว้
 - ข. แบบฝึกปฏิบัติประจำชุดวิชา นักศึกษาจะต้องทำแบบประเมินผลตนเองก่อน และหลังเรียน บันทึกสาระสำคัญ ทำรายงาน ทำกิจกรรม ทำแบบทดสอบประจำหน่วย ตามคำสั่งแจงที่ระบุไว้ในแบบฝึกปฏิบัติ
 - ค. เทปลับประจำชุดวิชา เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการแนะนำชุดวิชา สรุปเนื้อหาประเด็นสำคัญ และแนะนำวิธีการศึกษาชุดวิชานั้น
 - ง. หนังสือและเอกสารอ่านประกอบ นักศึกษาจะต้องศึกษาหนังสือ เอกสารหรือบทความตามที่กำหนดเอาไว้ใน เอกสารการสอนหรือแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อ เพิ่ม เต็มและ เสริมความ

เข้าใจในเนื้อหาวิชาในชุดวิชาที่ศึกษา หนังสือเหล่านี้มหาวิทยาลัยจัดส่งไปไว้ตามมุม มสธ. ณ ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดทุกจังหวัด

2. การศึกษาจากสื่อการสอนทางวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยจัดให้มีรายการวิทยุกระจายเสียงประกอบชุดวิชา ชุดวิชาละประมาณ 17 รายการ รายการละประมาณ 20 นาที โดยออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงของกรมประชาสัมพันธ์ กรมไปรษณีย์โทรเลข และหน่วยราชการอื่นๆ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

3. การศึกษาจากสื่อการสอนทางวิทยุโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยจัดให้มีรายการวิทยุโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา ชุดวิชาละประมาณ 7 รายการ รายการละประมาณ 30 นาที

4. การศึกษาจากสื่อการสอนประเภทโสตทัศนศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยผลิตขึ้น เพื่อเสริมสื่ออื่นๆ เช่น สไลด์ แผนผัง เทปเสียง ภาพถ่าย และภาพยนตร์ มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาได้ใช้สื่อเหล่านี้ตามมุม มสธ. ทั่วประเทศ

5. การเข้ารับฟังการสอนเสริม ในระบบการสอนทางไกล ซึ่งนักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเอง อาจมีปัญหาไม่เข้าใจในเนื้อหาหรือกิจกรรมตอนใดตอนหนึ่ง มหาวิทยาลัยจึงจัดให้มีการสอนเสริมในแต่ละชุดวิชา ณ ศูนย์บริการการศึกษาจังหวัด มหาวิทยาลัยใช้โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดเป็นศูนย์บริการการศึกษาจังหวัด ทุกจังหวัด

6. กิจกรรมภาคปฏิบัติเสริมประสบการณ์ ในบางชุดวิชา, นักศึกษาต้องเข้ารับการศึกษาภาคปฏิบัติเสริมประสบการณ์ เช่น การทำชุดทดลองด้วยตนเอง การปฏิบัติการณ์ในห้องทดลอง การฝึกงาน การเข้าร่วมประชุมสัมมนา และการเข้าร่วมในสถานการณณ์จำลอง (มหาวิทยาลัย - สุโขทัยธรรมมาธิราช 2526 ง : 39-47)

มหาวิทยาลัยจัดสอบไล่ประจำภาคการศึกษา ณ ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด ทุกจังหวัด และถือ เป็นนโยบายที่จะจัดสอบในวันหยุด เพื่ออำนวยความสะดวก และเป็นภาระประหยัดค่าใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยให้ลำดับขั้นการประเมินผลการศึกษาในแต่ละชุดวิชา เป็นแบบอิงเกณฑ์ ถ้านักศึกษาสอบได้คะแนนร้อยละ 76 ขึ้นไป ได้ลำดับขั้น H หมายถึง เกียรติถิยม (Honour) มีค่าเท่ากับระดับคะแนน 4.00 ถ้าสอบได้ร้อยละ 60-75 ได้ลำดับขั้น S หมายถึง ผ่าน (Satisfactory) มีค่าเท่ากับ 2.00 ถ้าสอบได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ได้ลำดับขั้น U หมายถึง ไม่ผ่าน (Unsatisfactory) มีค่าเท่ากับ 0

นักศึกษาจะมีสิทธิได้รับปริญญา เกียรตินิยมอันดับหนึ่งก็ต่อเมื่อ สอบได้ชุดวิชาครบตามหลักสูตร ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ไม่เคยสอบได้ลำดับชั้น U ในชุดวิชาใดๆ ไม่เคยเรียนซ้ำในชุดวิชาใดเพื่อ ยกเว้นระดับคะแนน มีชุดวิชาสะสมลำดับชั้น H เป็นจำนวนตั้งแต่สามในสี่ขึ้นไปของชุดวิชาทั้งหมด และ นักศึกษาจะมีสิทธิได้รับปริญญา เกียรตินิยมอันดับสองก็ต่อเมื่อ มีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับผู้ได้รับปริญญา เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง แต่ได้ H ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของชุดวิชาทั้งหมด

จากที่กล่าวมาแล้วจะ เห็นว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พยายามที่จะจัดการศึกษา ให้ทั่วถึงประชาชนทุกระดับ พยายามที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล นับ เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนชาวไทยอย่างแท้จริง

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศศิธร มั่นสงวน (2529 : 59-64) ศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังของบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า อายุ รายได้ขณะที่ทำการศึกษา วุฒิเดิมก่อน เข้าศึกษา ลำดับที่การเป็นบุตร จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวนพี่น้องที่ได้รับการศึกษาถึงชั้น ม.ศ.6 หรือเทียบเท่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาของบัณฑิตในแต่ละคณะทุกคณะ เป็นตัวแปรที่ไม่สามารถนำมาจำแนกกลุ่มของบัณฑิตออกจากกัน ได้อย่างมีนัยสำคัญ สถานภาพการสมรสของบัณฑิตขณะศึกษา ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับต่ำ พบว่าคณะนิติศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาชีพของบัณฑิตขณะศึกษาระหว่างกลุ่มสูงกับต่ำของแต่ละคณะทั้ง 7 คณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ลักษณะการมาศึกษาของบัณฑิต ซึ่งแบ่ง เป็น มาเรียนสม่ำเสมอที่มหาวิทยาลัย มาเรียนเป็นครั้งคราว ไม่ได้มาเรียนเลย และศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน หรือศึกษาทางวิทยุโทรทัศน์ ไม่ได้เรียนเลย แต่ติดตามฟังบรรยายสรุปจากศูนย์โครงการอาจารย์สัญญาจร พบว่า คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ ระหว่างกลุ่มสูงกับต่ำของแต่ละคณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในคณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยต่างๆ สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์ (2520 : 39-60) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบ กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยภูมิภาค และ เปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยแบ่งลักษณะการสำเร็จการศึกษาออกเป็น สำเร็จการศึกษาตามกำหนด เวลา สำเร็จการศึกษาลดง่กำหนดเวลา และดกออกกต่างกัน พบว่า เพศ และลักษณะการสำเร็จ การศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะ วิทยาศาสตร์ สาขาธรณีวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักศึกษาคณะศึกษามีโอกาสสำเร็จการศึกษา ตาม กำหนด เวลา มากกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับอายุของนักศึกษา พบว่าอายุมีความสัมพันธ์ กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญ

เสาวนีย์ ดิสรวิวัฒน์ (2521 : 33-95) ศึกษาโอกาสสำเร็จการศึกษา และเปรียบเทียบ โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ได้ผลว่า โดยส่วนรวมนิสิต หญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษาดำหนด เวลา สูงกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญ นิสิตชายมีโอกาสออก กลางคันสูงกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญ นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีโอกาสสำเร็จการศึกษาในแต่ละ ลักษณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทรงศรี สนธิทรัพย์ (2522 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 20) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนด้ระหว่างนักศึกษาปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษา ตามกำหนด เวลา ของหลักสูตร กับผู้ที่จะสำเร็จหลังกำหนด เวลา ของหลักสูตรในมหาวิทยาลัย 10 แห่งในประเทศ พบว่า นิสิตนักศึกษาปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาลงกำหนด เวลา ของหลักสูตร มีปัญหาส่วนด้มากกว่านิสิต นักศึกษาที่จะสำเร็จตามกำหนด เวลา ของหลักสูตร ในเรื่อง การเงิน บ้าน และสภาพความเป็นอยู่ใน ครอบครัว

เกี่ยวกับการเรียนในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช วาณิช มาลัย (2527 : 36-49) ศึกษาหาตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ พบว่า ภาค อายุ ถิ่นที่ตั้งและชุมชนที่อยู่อาศัย ความต้องการศึกษาค่หรือไม่ ศึกษาค่ การอ่านเอกสารการสอน วิธีเข้ารับการสอนเสริม และจำนวนวันที่เตรียมตัวสอบ เป็นตัว แปรที่ เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การอ่านเอก- สารการสอน ภาค ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ และการดูรายการโทรทัศน์ เป็นตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับผลสัม ฤทธิ์ทางการเรียนสูง และภาค ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ ศาสนา อายุ จำนวนปีที่ทำงาน ความต้องการ ศึกษาค่หรือไม่ศึกษาค่ การเคยหรือไม่เคยเข้ารับการอบรมจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพครู การอ่าน

เอกสารการสอนและวิธี เข้ารับการสอน เสริม เป็นตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่า

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525 : 3-47) ศึกษาภูมิหลังของผู้ได้รับ สัมฤทธิบัตร ในโครงการศึกษาคือ เนื่องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งบุคคลเหล่านี้สมัครเข้า เรียนในชุดวิชาที่มหาวิทยาลัย เปิดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน สอบข้อสอบชุดเดียวกับนักศึกษามหา- วิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และได้รับลำดับคะแนน เช่นเดียวกับนักศึกษา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัยนี้ คือ

1. จากจำนวนผู้สอบได้ มีผู้ได้รับคะแนน เกียรตินิยม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ของผู้สอบผ่านทั้งหมด
2. ผู้สอบได้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 74)
3. ผู้สอบได้ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปีมีมากที่สุด (ร้อยละ 42) ผู้สอบได้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4) ผู้สอบได้ที่มีอายุมากที่สุดคือ 67 ปี และอายุน้อยที่สุดคือ 15 ปี
4. ผู้สอบได้ที่มีความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 30) และผู้ สอบได้ที่มีความรู้เดิมสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 2)
5. ผู้สอบได้ที่รับราชการ และประกอบอาชีพรับจ้างมีมากที่สุด เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 33 และ 32 ตามลำดับ) ผู้สอบได้ที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 6)
6. โดยส่วนรวมแล้วผู้สอบได้อ่านเอกสารการสอนทุกหน่วยมีมากที่สุด (ร้อยละ 49) ผู้ที่ อ่านเอกสารบางหน่วยและผู้อ่านผ่านๆ มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 25) มีเพียง 1 คนเท่านั้น ที่ไม่อ่าน เอกสารการสอนเลย
7. ผู้สอบได้ที่ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน "มากกว่าร้อยละ 75" มีมากที่สุด ส่วนการทำกิจกรรมประจำหน่วย การบันทึกเนื้อหาสาระสำคัญ การฟังเทปกลับประจำชุด วิชา ผู้สอบได้ที่ทำกิจกรรมเหล่านี้ "ไม่เกินร้อยละ 25" มีมากที่สุด
8. ผู้สอบได้ส่วนใหญ่ไม่เคยฟังรายการวิทยุเลย (ร้อยละ 50) ผู้สอบได้ที่ฟังรายการวิทยุ ทุกรายการมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 12)

9. ผู้สอบได้ส่วนใหญ่ไม่เคยดูรายการโทรทัศน์เลย (ร้อยละ 54) ผู้สอบได้ที่ดูทุกรายการมีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 8)

10. ผู้สอบได้ที่ไม่อ่านหนังสือประกอบมีมากกว่าผู้สอบได้ที่อ่านหนังสือประกอบ เพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 56 และร้อยละ 44 ตามลำดับ)

จากข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้น ภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา เช่น เพศ อายุ ภูมิลำเนา รายได้ ขณะศึกษา วุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษา ลำดับที่การเป็นบุตร ระดับการศึกษาของบิดามารดา และวิธีการศึกษา เป็นตัวประกอบที่สำคัญในการเรียนและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา แต่ระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชดังได้กล่าวมาแล้วว่า แตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไปในประเทศไทย และนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว ดังนั้น ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจแตกต่างไปจากนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเหล่านี้มาศึกษาและเพิ่มเติมตัวแปรบางตัว ซึ่งคาดว่า จะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย